

החברותא

החברותא בשאנן פנימי לחברים גליון מס 472 בס"ד ערש"ק פרי בשלח (שבת-שירה) ח' שבט תשע"ד

פצוצים יקרים

וישבו ויחנו לפני פי החירות וגו' ויעשו כן (י"ד, ב') רש"י: להגיד שבחן ששמעו לקול משה ע"כ, הנה מקודם הוליד אותם משה הלאה ואח"כ נצטוו בני ישראל לשוב על עקבם, והיה קשה לישראל מפני מה הולכים משה הלאה ואח"כ חוזר, אך משה לא גילה להם המעם שהוא כדי שיאמרו המצריים נבוכים הם בארץ, ומשום כך ופרעה הקריב ודרשו חז"ל הקריב את לבם לאביהם שבשמים, וכו' (אמרי נעם)

ובני ישראל יוצאים ביד רמה (י"ד, ח') ובתרגום: בריש גלי, יש לרמוז בזה דאיתא בהקדמת הזה"ק דכשיתגלה ספר הזהר בעולם אז יתקרב הגאולה, והנה מילת ברי"ש נומריקון רבי שמעון בר יוחאי, לפי"ז יד רמה כלומר שיצאו מן הגלות בזכות ברי"ש-רשב"י. עוד רמזו בזה כי מרן הבעש"ט שאל למשיח אימתי יבא והשיב לו כשיפוצו מעינותיו של הבעש"ט בעולם, ולזה נומריקות ברי"ש-רבי ישראל בעל שם. וכשיתגלה תורתו בעולם יצאו בני ישראל מן הגלות ביד רמה.

וישאו בני ישראל את עיניהם והנה מצרים נוסע אחריהם וייראו מאד וגו' (י"ד, י') כאשר ראו בני ישראל כי גם שרם של מצרים נוסע אחריהם, היינו שעוד לא נתפרדו כל פועלי און ר"ל ונעשה ע"י פשעיהם מסכים מבדילים בין ישראל לאביהם שבשמים או יראו מאד ויצעקו בני ישראל אל ה', השיב להם משה התיצבו זו תפלה, אף תפלה כוז חשוב ומקובל בעיני הקב"ה, ה' ילחם לכם' אף גם ש'אתם תהרישון' היינו שאתם אינכם יכולין לפתוח פה אעפ"כ יצמיח לכם ישועה ע"י האמונה אשר תאמינו בו יתברך. (ישמח ישראל)

מה תצעק אלי דבר אל בני ישראל ויסעו (י"ד, ט"ז) תמוה מדוע לא יצעק ויתפלל כשישראל בצרה גדולה? וביאר בעל הנעם אלימלך בחלום להרה"ק מהר"ש מבלו ויע"א על פי משל מלך גדול שהיה לו בת יחידה שהתקשתה בלידתה, הציע חכם אחד לפרסם הבשורה שכבר ילדה ויהי לפלא ואכן אחרי שנתפרסם אודות לידתה כביכול התהפכו הצירים וילדה, החכם הסביר כי לבת המלך עשו מכשפים להט לעצור יציאת הולד, וכאשר פרסמו בדבר הלידה התיאשו המכשפות ממעשיהם והבת ילדה בשלום. הנמשל המקסרגים מונעים מישראל יציאתם ממצרים כך שרבוני הצעקות ללא יועיל רק הפרסום דבר אל בני ישראל ויסעו או המקסרגים התיאשו וממילא יקרע הים והגאולה בוא תבוא - לפי"ז נבין שדייקא האמונה והבטחון בישועה היא עצמה הישועה.

מה תצעק אלי דבר אל בני ישראל ויסעו (י"ד, ט"ז) הנה אמרו רז"ל (זה"ק) דשר של ים לא רצה להקדע וסען שגם בני ישראל עבדו ע"ז במצרים ואין ראוין לגם, אמר הקב"ה למשה מה תצעק אלי הלא ישראל זקוקין לזכות לכן דבר אל בני ישראל שישעו לתוך הים במסירות נפש אז יהיו ראוין לגם... (עשרת שלמה)

אשירה לה' כי גאה גאה (ט"ז, א') כפלות הלשון דאיתא בפסחים (ק"ג) שהסוסים רוחם גסה עליהם ואיתא עוד שהמצרים בעלי גאווה היו שנקראו רהב נמצא שיש כאן גאווה על גאווה וזהו סוס ורוכבו רמה בים. (מהרש"א)

עזי וזמרת י-ה ויהי לי לישועה (ט"ז, ב') עזי וזמרת' היינו כח הדבור י-ה' שהוא ממצאות הבור"ה או 'ויהי לי לישועה', כל מקום 'ויהי' איננו אלא צרה והוא הצמצום ובכח הצמצום היו יכולים אח"כ לקבל בהירותו יתב"ש וזהו ויהי לי לישועה.

ויבאו מרתה ולא יכלו לשתות מים ממרה כי מרים הם וגו' (ט"ז, ב') לא יכלו לקבל ולשתות מים של תורה מרבן משה רבינו ע"ה כי מרים הם כי דימו בעצמם אחרי רואם אור הגדול מיציאת מצרים ומקריעת ים סוף שהם בעצמם מרים מלשון מרות ולא היו מכניעים עצמם לנגד משה רבינו ע"ה, והאיש משה עניו מאד ולא היה מרגיש שסיבת החסרון הוא מצד חסרון הביטול וההכנעה ויצעק אל ה' שיודיע לו תיקון זה ויורוהו ה' עץ שרמזו לו שמרירות המים הוא מצד החסרון בביטול לפני מוריהם עץ' רמז לצדיק... (ישמח ישראל)

האשק שיחת הרא"ש ז"ע א"א פרי ויצא קהל"ג (אסר ע"י ז"א)

הפנוי דהיינו שאני מציאות חלל, וכשאני בחלל זה הנקרא אח"כ חלק אלוך ממעל. כדוגמת הטייפרקורדר (קלטת) שנותנים הקול (מקליטים) ואח"כ מדבר, כך אם אני מתפלל נותן לי חלק האלוך ממעל כח הדיבור כאשר הדעה והדבור לחי העולמים. הלא האדם נילוש מעפר ומים שקבץ הקב"ה מכל די רוחות העולם ובמה הוא שונה מהאנוש של הבהמות, ממילא הייתי עמד כאשר הדעה והדבור לחי העולמים.

הבחירה האנושית היא בקיום הפסוק (תהלים עג) "בהמות הייתי עמד". שאני בהמה זוהי מציאות האנוש, במה אני שונה מבהמה, בבחירה והבחירה היא ב-"הייתי עמד", והיא ש-ממך הכל ומידך נתנו לך (דבה"א כ"ט) אלא שלזה צריך להיות ברקע צדיק האמת כדי שנקלוט את הריח הטוב אחרת נקלוט את ריח הבורסקי שנותן ריח רע. כאשר אין ההשפעה של צדיק האמת צריך האדם לעבוד עם עצמו עד שימצא את יסוד ה'אין' שלו, ובזה שרואה את עצמו איך שנראה במציאות ה'אין' שבו, כשנופל הוא בעצבות יש בזה הוכחה שאינו חי בעבודה של - ונחנו מה (שמות טז) ולהיות כאברהם אבינו שהגיע ל-עפר ואפר (בראשית יח) או כדוד המלך שהגיע ל-ואנכי תולעת ולא איש (תהלים כב), וכשמגיע לבחינה זו נעשה "מצאתי דוד עבדי". לא שהשי"ת אמר זאת ישירות לדוד המלך אלא שעבודתו של דוד המלך עם עצמו הביא אותו לכך שביטל את עצמו כ"כ שהגיע ל-'ידומיה', והגיע להיות דוד מלך

מי שמגיע לבחינה זו נקרא צדיק אמת. צדיק אמת כזה מקבל השפעה ממסובב הסיבות ומעבירה על כל הבריאה עד שיוצאים כל האפיקורסים מהדור. דוגמא לצדיק אמת ניתן להביא ממשו רבינו שהיה שקול כנגד כל כלל ישראל, בואו וראו איך הגיע דור המדבר ביציאתו ממצב של מ"ט שערי טומאה ולהגיע למצב של קבלת התורה. משה רבינו איז געלעגען אין די פעלדער און אין די וועלדער (משה רבינו שהה באריכות בשדות וביערות) ועבד את יסוד האנוש, עבד את שלמות בחינת האדם שלפני חטא עץ הדעת ע"י העבודה הגיע לכזה שלמות כמותו בתוך כלל ישראל, ואילולא משה רבינו, לא היה יוצא כזה דור. מאידך כשמשה רבינו נעלם מהם יצא מהם העגל. לא רק שעשו את העגל ממש רק היות ובטל רוח משה רבינו ובני ישראל זרקו זאת הבקשה (קום עשה לנו אלוקים) לאש, יצא עגל. ומה גרם העגל? זה שאבדו את רוח משה רבינו נתפס בהם המלאך המות והוא העגל.

החסרון של יוצאי מצרים שחפשו דרך משה רבינו להשיג את ההשגות האלוכי בדרך ההתבוננות, באותות ובמופתים של הבריאה. השגות אלו עלולות גם להכשיל את האדם. העובדא כשנעלם משה חפשו משהו אחר. מה שצריך האדם לדעת שעליו לחפש את יסוד האנוש שבו, כמאמר דוד המלך ע"ה מבשרי אחזה אלוך, פירוש החלק האלוך ממעל נמצא רק אם אני חלל

עלי אמו. זאת אומרת שנהיה במדרגה שיוכלו לקבל החיות דקדושה לפי עבודתו ולא תהיה נהמא דכיסופא. כי נהמא דכיסופא נחשבת להשגות ממה שאינו ראוי להשיג אבל בשלמות משיח כל ההשגות יהיו אפשריים וממילא לא יהיה קיים המושג נהמא דכיסופא.

כדי להגיע לשלמות האין בשלמות משיח צריכים כבר מעכשיו יהודים שיתנו הרוח בכל נפש שהוא בבחינת אדם, דרך נתינת הרוח נשיג שלמות מציאות הוי' ליחד שם י-ה ב-ה ביחוד שלם בשם כל ישראל ואז יתחיל השלמות ש-יכירו וידעו כל יושבי תבל כי לך תכרע כל ברך, ואז הגדול לפי גדלו והקטן לפי קטנו ישיגו את האין סוף ב"ה ששם זה דומיה, זאת אומרת שתהיי שלמות כגמול עלי אמו כמו שיש לנו היום. רק אז לא ישאלו שאלות כי היום יש בחירה יש לנו יסוד, אבל אז לא יהיה לנו יסוד רק נהיה במציאות האמיתי של ונחנו מה. וכאשר בטל הבחירה נהיה כמו צדיק האמת שהוא חי כבר היום בכגמול עלי אמו. וכמו העץ נותן פריו כך ה-לך דומיה תהלה נותנת פריו ועיי"כ יזכו כל ישראל לבחינת משיח כגמול עלי אמו בלי שאלות, כי כל הרשעה כעשן תכלה.

בכל דור יש נשמות המשלבים אליהם את הנשמות הנמוכות ביותר כשתפקידם לעבוד על עצמם ע"מ שיוכלו ללקט את כל הקליפות שנתפזרו מחטא עץ הדעת, כי חטא עץ הדעת גרם שהנשמות נדחו ונתפזרו ועד היום עדיין לא נתקבצו.

ישראל חי וקיים שהשיג מציאות הוי' בשלמות.

ההשגה של לך דומיה תהלה הוא בזה שהשיג את מציאות הוי' בשלמות, אמנם שלמות זו אינו שלמות של ממש אלא שלמות מתוך ראייה המקסימלית שהקב"ה איפשר לאדם לראות, והדומיה היא בזה שמכיר שכל מציאותו האנושי אינה אלא מציאות הוי'. רק כשתהיה שלמות משיח יכירו בשלמות שהיא למעלה מההשגה שהקב"ה קצב לאדם. כאשר משיג האדם את יסוד האין שלו. מתוך מציאותו האנושי ומגיע לבטול מוחלט בשלמות האין, אז קיימת אפשרות שהבטול המוחלט הבא מהצד האנושי יהיה מציאות הוי'. אבל אם ירצה האדם להשיג יותר ממה שקצבו עבורו לא יהי' בזה 'דומיה' כי אם השגה. ואז קיימת חשש שיש שתי רשויות ר"ל. לכן צריך להיות ברור שההשגות מוגבלות לכל אחד לפי מה שקצב לו הקב"ה כשנברא. גם משה רבינו ע"ה לא השיג למעלה ממה שנקצב עבורו.

כשיהיה שלמות משיח אז יכירו כולם למעלה מהשגתם האנושי ואפילו הגויים ישיגו - כי לך תכרע כל ברך, למעלה מהשגתם שהיה לפני ימות המשיח. ולכך נאמר על ימות המשיח: למעני למעני אעשה (ישעיהו מח). כי בשעה שיבואו לשלמות משיח כל האורות משבעה ימי בראשית שהקב"ה הגביל אותם בהתהוות הבריאה באמרו די. יהיה באפשרות להשיג אותם. וממילא לא יהיה שום קושיות וגם נהיה בבחינת כגמול

טוב מעט לצדיק (תהלים לו) פירוש שההתמעטות שיש לו מעצמו מעט בא מהיהודים שיש להם שייכות לשרשו, ולכן יכול לתת כוחות להמשיך ולהעלות את הנצוצות מכל כלל ישראל שנדחו כל כך ושאבדו, טוב מעט זה מהמון רשעים הרבה (שם), פירוש ממה שהרשעים מונעים בגלל מחלוקת וקנאה, כי שרשי הצדיק שיש לו בשלמות כגמול עלי אמו באים רק כשאין מחלוקת וקנאה ורק אז יש לו הכח להעלות את כל הנצוצות.

המשך יבוא אי"ה

האנוש צריך להיות בכזה בחינה שכל כך תהיה עבודתו חזקה שיוכל דרכה ללקט את הנשמות שנדחו ולהיות בשלמות השליבות ושתהיה התגלות כל שהיא המראה שאכן נהיה איזה תיקון כל שהוא.

ההתגלות המגיע בכח שלמות השליבות אינו רגש כי אם השגה. צדיקי האמת שהם נשמות המתעסקות לקבץ את הנשמות הנדחות צריכים להגיע להשגה שבעצם אי אפשר להגיע לשלמות הוי' כי אם כשהם בבחינת 'דומיה', ושידאגו שגם הנשמות הנדחות יגיעו לבחינת דומיה. וזהו בחינת -

שהשמחה במעונם

הר"ר מרדכי כהן ומשפ' להולדת הנכדה
הר"ר אליהו כהן ומשפ' להולדת הבת
הר"ר ישעי'הו בורנשטיין ומשפ' להולדת הנכד
הר"ר אמנון כוור ומשפ' להולדת הנכדה
הר"ר משה הלר ומשפ' להולדת הבת
הר"ר מרדכי ליברמן ומשפ' להולדת הנכדה
הר"ר נחום גולדרינג ומשפ' להולדת הנכדה
הר"ר מאיר ליברמן ומשפ' להולדת הבת
הר"ר חיים לייב ויינשטיין ומשפ' להולדת הנכדה
הר"ר שמעון ויינשטיין ומשפ' להולדת הבת
הר"ר ישראל מן ומשפ' להולדת הבן
משפ' מן להולדת הנכד
הר"ר ישראל חיים קרול ומשפ' לאירוס' הנכד
הר"ר זאב וילר ומשפ' לנישואי הבת
הר"ר שרגא שניצר ומשפ' לנישואי הבן

י"ל ע"י

מערכת החברותא
רה"ש עני 3

02 - 5829688 ☎

פקס: 02 - 5325477

ת.ד. 5080

ירושלים 91050

